

omkring ved selv at klage direkte som virksomhed. Det kan man bestemt ikke afvise.

Dertil vil jeg bare sige, at jeg tror, at den vej, man skal gå, er at udvide kredsen af klageberettigede organisationer, rent ud sagt lade virksomhederne dække sig ind bag deres organisationer, så det er organisationen, der klager, og virksomheden faktisk kan bevare sin anonymitet.

Jeg tror faktisk, at vi med de forbedringer i retstilstanden vil være nået meget langt i de bestræbelser for at sikre disse udbudsreglers overholdelse, som vi deler og ønsker at dele med forslagsstillerne.

Men jeg vil så også advare imod, at vi kommer til at slå os selv for munden – uanset at vi nu gør noget, og uanset at vi vil gøre noget fremover – og det er faktisk, hvad jeg frygter vil ske med dette beslutningsforslag. For hvad indebærer det? Forslaget indebærer, at en institution som Klagenævnet, der faktisk er domstolslignende i og med, at den skal have lov til selv at tage initiativ til klagesager, bliver gjort til part i en sag i stedet for at fungere som den uvildige instans, den skal være i en tvist mellem to parter. Jeg tror altså ikke, det vil gavne formålet at give mulighed for en sammenblanding af interesserne. Jeg tror, det kan nedsætte Klagenævnets troværdighed som uvildig instans og i et eller andet omfang krænke retsbevidstheden.

Men jeg vil sige til forslagsstillerne, at uanset at jeg ikke er helt forhippet på denne måde at gøre det på, er jeg som sagt indstillet på at overveje, om der er andre muligheder for, at vi kan forfølge overtrædelse af udbudsreglerne mere effektivt. Jeg synes, det er meget vigtigt, at de bliver overholdt.

En mulighed kunne være at adskille sekretariatsfunktionen fra selve Klagenævnet. Hvordan det skal ske i praksis, uden at der opstår habilitetsproblemer, er jeg nok nødt til at tænke lidt nærmere over.

Som sagt absolut forståelse for og sympati med formålet med forslaget, men på den anden side afgørende betænkelighed ved at lade Klagenævnet få denne nye funktion, som jeg ikke mener kan kombineres særlig godt med de funktioner, den skal have som den slags domstol, den skal være.

Poul Andersen (S):

I Socialdemokratiet mener vi, at adgangen til at rejse en sag for Klagenævnet stadig skal foregå gennem organisationerne. Klagenævnet skal

stadig være en domstolslignende institution og være den uvildige instans mellem to parter. Men vi skal selvfølgelig hele tiden have for øje, om der er behov for ændringer, der giver lige og fair konkurrence, og udbudsreglerne skal selvfølgelig overholdes. Det har vi for øvrigt tilsluttet os i EU-sammenhæng.

Det fremsatte beslutningsforslag har sin baggrund i det af erhvervsministeren nedsatte udvalgs rapport »Offentlig/privat – lige konkurrence«, der antyder, at nogle virksomheder skulle afholde sig fra at indgive klage til nævnet. Det skal selvfølgelig tages alvorligt og følges op, således som ministeren har redegjort for at det sker med revisionen af bekendtgørelsen og udvidelsen af kredsen af klageberettigede organisationer.

Socialdemokratiet afviser på denne baggrund dette beslutningsforslag.

Henriette Kjær (KF):

Der er i dagspressen givet en del eksempler på aflysninger af offentlige udbud uden nogen særlig forklaring på, hvorfor den tilbudsgiver, der kom med det bedste og billigste løsningsforslag både kvalitetsmæssigt og prismæssigt, ikke fik opgaven.

Når den slags forekommer, mener jeg, at de virksomheder, der har lagt energi i at udarbejde tilbudet og har sat sig ind i det offentliges problemstilling osv., har krav på en belysning af, hvad der gik galt, hvorfor de ikke fik opgaven.

De har så mulighed for at klage til Klagenævnet for Udbud, men her viser det sig, at nogle virksomheder simpelthen afholder sig fra at klage, fordi de er bange for at blive sortlistet hos de offentlige indkøbere. Det er selvfølgelig fuldstændigt uholdbart, og derfor mener vi i Det Konservative Folkeparti, at Klagenævnet for Udbud selv bør kunne rejse sager, når det mener, at EU's udbudsregler er blevet overtrådt.

Jeg går ud fra, at nævnet er yderst objektivt, så det er efter min opfattelse en glimrende løsning at give det mulighed for selv at rejse sagerne. På den måde kan vi få belyst det offentliges udbudspolitik og undgå de eventuelle myter, der opstår i den forbindelse. Man ser jo nu, at offentlige udbydere rent faktisk bliver genstand for en diskussion om, hvordan de politikere, der har været med til at tage beslutningerne, har handlet, om de har handlet rigtigt, og jeg mener, at vi med dette forslag afvikler den snak, der er om, hvorvidt det offentlige nu har opført sig ordentligt.